z výše zmíněných trestných činů; zůstane-li při zjištění dosavadním, že obžalovaný věděl, že N. utekl z robotárny a že obžalovaný svým jednáním zamýšlel ukrýti N. před pátrajícím po něm četnictvem, aby mu umožnil návrat na svobodu, bylo by po stránce subjektivní k vině podle § 217 tr. z. dále třeba zjistiti, že si byl obžalovaný vědom toho, že N. byl držán v robotárně jako osoba pro zločin zatčená. Obdobně bude pro subjektivní stránku viny podle § 307 tr. z. zjistiti, že si byl obžalovaný vědom toho, že byl N. držán v robotárně v příčině nahoře uvedených přestupků.

Bude-li obžalovaný uznán vinným zločinem podle § 217 tr. z., bude soudu nalézacímu při vyměřování trestu vycházeti z prvé trestní sazby § 215 tr. z., již bylo použito ve zrušeném rozsudku, poněvadž státní zastupitelství nepodalo zmateční stížnost ani pro nepodřadění zažalovaného činu pod ustanovení § 217 tr. z., ani pro nepoužití druhé sazby § 215 tr. z., nýbrž podalo pouze odvolání z výše trestu.

Jen pro úplnost budiž podotčeno, že vzhledem ke zmíněnému odvolání státního zastupitelství z výše trestu nebyl by nalézací soud při vyměřování trestu v mezích prvé sazby § 215 tr. z. omezen zákazem reformationis in peius § 293, odst. 3 tr. ř., jak bylo dovozeno v plenárním rozhodnutí nejvyššího soudu, uveřejněném pod čís. 3310 Sb. n. s. tr.

Čís. 6287.

K § 45, čís. 4 tr. nov.

Ak bola zistená taká činnosť vinníkova, z ktorej je zrejmé, že ju prevádzal dlhšiu dobu a tým cieľom, aby mal z kuplierstva stály zdroj príjmov, je ľahostajné, koľko bolo tých žien, ktoré získal k prevádzaniu prostitúcie.

(Rozh. zo dňa 12. novembra 1938, Zm III 87/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol., obžalovaným zo zločinu kuplierstva, zmätočnú sťažnosť obžalovaných A. a B. čiastočne odmietol, čiastočně zamietol.

Z dôvodov:

S hľadiska uplatňovaných vecných dôvodov zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a), c) tr. p. namietajú obžalovaní v podstate:

a) že je mylný náhľad nižších súdov, že čin tvoriaci predmet rozsudku zakladá kvalifikáciu zločinu kuplierstva podľa § 45, č. 4 tr. nov., lebo, ako sťažovatelia tvrdia, pre túto kvalifikáciu je vraj potrebné, aby boly zistené aspoň štyri alebo päť prípadov spáchania kuplierstva, čo však vraj nebolo zistené;

b) v súvise s touto námietkou dovodzujú sťažovatelia, že v zistených činoch obžalovaných nie je daná ani skutková podstata prečinu

kuplierstva podľa § 43 tr. nov., ktorá predpokladá, aby kuplierstvo bolo spáchané na žene počestnej, ďalej namietajú že pre ich trestné stihanie chýba aj súkromný návrh na potrestanie ich v smysle 2. odst. § 43 tr. nov., bez ktorého nemôže byť zavedené trestné pokračovanie.

Na tom základe sa domáhajú sťažovatelia sprosťujúceho rozsudku.

Námietka uvedená vyššie pod bodom a) je bezzákladná a nemá opory ani v zákone ani v judikatúre.

Zo zisteného skutkového stavu, podľa ktorého obžalovaní v rokoch 1934 až do apríla 1936 prenajímali izby v dome matky obžalovaného A. osobám živiacim sa z prostitúcie, takým spôsobom, že týmto ženám poskytovali byt a stravu a že tieto ženy v byte prijímaly mužských, ktorí prichádzeli ta jednak sami, pokiaľ o tom vedeli, že u A. a B. sú ženy, s ktorými možno súložiť, jednak že týchto mužov obžalovaný A. do bytu sám privádzal, ďalej že z čiastok, ktoré ony ženy za súlože dostávaly, boly podľa ujednania povinné polovicu odvádzať manželom A. a B. a z druhej polovice platiť za byt a stravu a že ani A. ani jeho manželka v uvedených rokoch nemali žiadneho zamestnania a len z takto získaných peňazí žili — správne odvodily súdy nižších stolíc ten právny záver, že si obžalovaní učinili z prostitúcie svojich nájemníčok prameň svojej obživy a že tedy sa zoaberali kuplierstvom po živnostensky, ako to predpokladá ustanovenie § 45, č. 4 tr. nov.

Pri zistení takej činnosti obžalovaných, z ktorej je zrejmé, že bola obžalovanými prevádzaná dlhšiu dobu a tým cieľom, aby mali z prostitúcie stály zdroj príjmov, je ľahostajné, koľko bolo tých žien, ktoré obžalovaní k prevádzaniu prostitúcie získali.

Pri tomto stavu veci nie je potrebné zaoberať sa námietkami uvedenými vvššie pod bodom b), ktoré pri kvalifikácii činu podľa § 45, č. 4 tr. nov. sú podľa predpisu tohoto paragrafu bezvýznamné.

Čís. 6288.

Periodický časopis nie je chránený proti takým útokom na česť, ktoré sú urážkou podľa § 1 zákona o ochrane cti.

(Rozh. zo dňa 15. novembra 1938, Zm III 350/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre prečin pomluvy tlačou atď. zmätočnú sťažnosť súkromného žalobcu zamietol.

Dôvody:

Proti rozsudku vrchného súdu podal súkromný žalobca periodický časopis »N.«, zastúpený M., vydavateľom a odpovedným redaktorom, zmätočnú sťažnosť založenú na dôvode zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p.